

Kildestoff til *Arbeidshefte for tjenestemøtet*

2.–8. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. KONGEBOK 22–23

«Hvorfor bør vi være ydmyke?»

w00 15.9. 29–30

Den ydmyke Josjia hadde Jehovas gunst

Fra tidlig om morgenen arbeides det flittig med utbedringen av templet. Josjia er utvilsomt takknemlig mot Jehova for at arbeiderne bøter på den skaden som noen av hans onde forfedre påførte Guds hus. Mens arbeidet går sin gang, kommer Sjafan for å avlegge rapport. Men hva er dette? Han har med seg en bokrull! Han forteller at øverstepresten Hilkia har funnet 'boken med Jehovas lov, som er gitt ved Moses' hånd'. (2. Krønikebok 34: 12–18) For et funn! Dette er utvilsomt originalhåndskriftet til Loven!

Josjia er ivrig etter å høre hvert ord i boken. Mens Sjafan leser, tenker kongen over hvordan hvert bud angår ham og folket. Det gjør særlig inntrykk på ham å høre hvordan boken legger vekt på den sanne tilbedelse og forutsier at folket kommer til å bli rammet av plager og bli ført i landflyktighet hvis de utøver falsk religion. Ettersom Josjia innser at ikke alle Guds bud er blitt fulgt, river han klærne sine i stykker og gir Hilkia, Sjafan og andre denne befalingen: 'Spør Jehova om ordene i denne boken, for stor er Jehovas voldsomme harme, som er blitt opprettet mot oss fordi våre forfedre ikke lyttet til ordene i denne boken.' – 2. Kongebok 22: 11–13; 2. Krønikebok 34:19–21.

w00 15.9. 30 avsn. 2

Den ydmyke Josjia hadde Jehovas gunst

Josjias sendebud oppsøker profetinnen Hulda i Jerusalem og kommer tilbake med et budskap. Hulda har overbrakt Jehovas ord, som går ut på at den ulykken som er beskrevet

i den nyoppdagede boken, skal ramme den frafalne nasjonen. Men fordi Josjia har ydmyket seg framfor Jehova Gud, vil han ikke behøve å se ulykken. Han skal bli samlet til sine forfedre og bli ført til sin gravplass i fred. – 2. Kongebok 22:14–20; 2. Krønikebok 34:22–28.

Åndelige perler

w01 15.4. 26 avsn. 3–4

Det kan gå deg godt uansett hvilken oppvekst du har hatt

Trass i de negative omstendighetene i forbindelse med Josjias tidlige barndom, begynte han å gjøre det som var godt i Jehovas øyne. Hans styre var så vellykket at Bibelen sier: «Før ham hadde det ikke vært noen konge som han, som vendte tilbake til Jehova av hele sitt hjerte og av hele sin sjel og av hele sin virkekraft, i samsvar med hele Mose lov; heller ikke etter ham har det stått fram noen som han.» – 2. Kongebok 23:19–25.

For et oppmuntrende eksempel Josjia er for dem som kanskje har måttet utholde fryktelige ting i sin barndom! Hva kan vi lære av hans eksempel? Hva hjalp Josjia til å velge den rette kurs og å holde seg på den?

9.–15. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. KONGEBOK 24–25

«Bevar følelsen av at det haster»

w01 15.2. 12 avsn. 2

Dagen for Jehovas dom er nær!

² Sefanjas profetier bidrog utvilsomt til å gjøre den unge Josjia enda mer oppmerksom på at Juda måtte renses for uren gudsyndyrkelse. Men kongens innsats for å rense landet for falsk religion fjernet ikke all

ondskap blant folket og gjorde ikke opp for syndene til hans bestefar, kong Manasse, som hadde 'fylt Jerusalem med uskyldig blod'. (2. Kongebok 24:3, 4; 2. Krønikebok 34:3) Derfor skulle dommens dag med sikkerhet komme.

w07 15.3. 11 avsn. 10

Viktige punkter fra Jeremias bok

Året er 607 fvt. Det er kong Sidkias 11. regjeringsår. Babylonerkongen Nebukadnesar har beleiret Jerusalem de siste 18 månedene. På den sjuende dagen, i den femte måneden i Nebukadnesars 19. regjeringsår, kommer Nebusaradan, sjefen for livvakten, «til Jerusalem». (2. Kongebok 25:8) Han tar et overblikk over situasjonen, kanskje fra sin leir utenfor bymurene, og legger en slagplan. Tre dager senere, på den tiende dagen i måneden, kommer han «inn i Jerusalem». Og han går i gang med å sette byen i brann. – Jeremia 52:12, 13.

Åndelige perler

w05 1.8. 12 avsn. 1

Viktige punkter fra 2. Kongebok

24:3, 4. På grunn av Manasses blodskyld var Jehova «ikke villig til å tilgi» Juda. Jehova viser respekt for de uskyldiges blod. Vi kan være sikker på at han vil hevne uskyldig blod ved å tilintetgjøre dem som er ansvarlig for at det er blitt utgytt. – Salme 37:9–11; 145:20.

16.–22. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKEBOK 1–3

«Bibelen – en bok som inneholder fakta, ikke fri fantasi»

w09 1.9. 14 avsn. 1

Adam og Eva – har de virkelig levd?

Ta for eksempel de jødiske ættelistene som

er nedskrevet i den bibelske boken 1. Krønikebok, kapitlene 1 til 9, og i Lukas' evangelium, kapittel 3. Disse svært detaljerte slektsregistrene omspenner henholdsvis 48 og 75 generasjoner. Lukas følger Jesu Kristi slektsregister, mens 1. Krønikebok gjengir nasjonen Israels kongelige og prestelige ættelister. Begge listene inneholder navnene på slike kjente personer som Salomo, David, Jakob, Isak, Abraham, Noah og, lengst tilbake, Adam. Alle navnene i de to listene representerer *virkelige* mennesker, og Adam er det første *virkelige* menneske i begge listene.

w08 1.6. 3 avsn. 4

Noah og vannflommen – en sann beretning, ikke en myte

To slektsregistre i Bibelen bekrefter at Noah var en virkelig person. (1. Krønikebok 1:4; Lukas 3:36) Både Esra og Lukas, som samlet disse slektshistoriske opplysningene, var omhyggelige forskere. Lukas førte Jesu Kristi slektslinje tilbake til Noah.

w09 1.9. 14–15

Adam og Eva – har de virkelig levd?

Tenk for eksempel på en bibelsk lære som betyr mye for de fleste kirkegjengere – læren om gjenløsningen. Denne læren går ut på at Jesus Kristus gav sitt fullkomne menneskeliv som en løsepenge for å frelse mennesker fra deres synder. (Matteus 20:28; Johannes 3:16) En løsepenge er en pris som blir betalt for å kjøpe tilbake eller for å utfri noen eller noe av tilsvarende verdi. Bibelen beskriver i tråd med dette Jesus som «en tilsvarende løsepenge». (1. Timoteus 2:6) Hva er det han tilsvarer? Bibelen sier: «Liksom alle dør i Adam, så skal også alle bli gjort levende i Kristus.» (1. Korinter 15:22) Det fullkomne liv som Jesus ofret for å gjenløse de mennesker som gjør Guds vilje, tilsvarer det fullkomne liv som Adam mistet som følge

av den første synd i Eden. (Romerne 5:12) Det er opplagt at hvis Adam ikke hadde levd, ville Kristi gjeløsningsoffer ha vært fullstendig meningsløst.

Åndelige perler

it-2 910 avsn. 4–5

Slektsregister

Når kvinner ble nevnt ved navn. Det forekom at kvinner ble nevnt i slektsregistrene. Det skjedde gjerne når det var en historisk grunn til å gjøre det. I 1. Mosebok 11: 29, 30 blir Sarai (Sara) nevnt, åpenbart fordi den lovte Ætt skulle komme gjennom henne og ikke gjennom en annen av Abrahams hustruer. Milka kan ha blitt nevnt i samme passasje fordi hun var bestemor til Rebekka, Isaks hustru. Det ble derved vist at Rebekka stammet fra Abrahams slektninger. Isak skulle jo ikke skaffe seg en hustru fra de andre nasjonene. (1Mo 22:20–23; 24: 2–4) I 1. Mosebok 25:1 blir det nevnt at Abraham senere tok seg en ny hustru, og at hennes navn var Ketura. Dette viser at Abraham giftet seg igjen etter at Sara døde, og at hans forplantningsevne fremdeles var intakt over 40 år etter at den på mirakuløst vis ble gjenopplivet av Jehova. (Ro 4:19; 1Mo 24: 67; 25:20) Det framgår også av beretningen hvordan Midjan og andre arabiske stammer var beslektet med Israel.

Lea, Rakel og Jakobs medhustruer er nevnt ved navn i forbindelse med de sønnene de fødte. (1Mo 35:21–26) Dette hjelper oss til å forstå Guds senere handlemåte overfor disse sønnene. Av tilsvarende grunner blir også andre kvinner navngitt i slektsregistrene. Når en arv ble overført gjennom døtre, kunne deres navn bli nevnt. (4Mo 26:33) Det er selvfølgelig noe helt spesielt med Tamar, Rahab og Rut, som alle under bemerkelses-

verdige omstendigheter kom til å inngå i den slektslinjen som førte fram til Messias, Jesus Kristus. (1Mo 38; Rut 1:3–5; 4:13–15; Mt 1: 1–5) Andre eksempler på at kvinner er nevnt i slektsregistrene, finnes i 1. Krønikebok 2: 35, 48, 49 og 3:1–3, 5.

23.–29. JANUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKEBOK 4–6

«Hva forteller bønnene mine om meg?»

w10 1.10. 23 avsn. 3–7

Han «som hører bønner»

Jabes var en bønnens mann. Han innledet sin bønn med å be om Guds velsignelse. Han bad så om tre ting som viser at han hadde sterk tro.

For det første bad Jabes innstendig til Gud: «[Utvid] mitt område.» (Vers 10) Denne hederlige mannen var ikke en mann som traktet etter å skaffe seg mer land, som begjærte noe som tilhørte hans neste. Hans oppriktige anmodning kan ha hatt mer med folk enn med land å gjøre. Han kan ha bedt om en fredelig utvidelse av sitt område for å få plass til flere tilbedere av den sanne Gud.

For det andre bad Jabes om at Guds «hånd» måtte være med ham. Guds symbolske hånd er hans virksomme kraft, som han benytter til å hjelpe sine tilbedere. (1. Krønikebok 29: 12) For å få sitt ønske oppfylt så Jabes hen til Guds hånd, som ikke er for kort til å hjelpe dem som viser tro på ham. – Jesaja 59:1.

For det tredje bad Jabes: «[Bevar] meg fra ulykke, så den ikke skader meg.» Uttrykket «så den ikke skader meg» kan tyde på at Jabes ikke bad om å unngå ulykke, men om å bli bevart fra å lide vondt eller bukke under for virkningene av det onde.

Jabes' bønn viste at han var opptatt av den sanne tilbedelse, og at han hadde tro og tillit til Ham som hører bønner. Hvordan reagerte Jehova? Denne korte beretningen slutter med ordene: «Da lot Gud det bli slik han hadde bedt om.»

Åndelige perler

w05 1.10. 9 avsn. 7

Viktige punkter fra 1. Krønikebok

5:10, 18–22. På kong Sauls tid beseiret stammene øst for Jordan hagrittene, som var mer enn dobbelt så mange som dem. Årsaken til seieren var at disse tapre mennene stolte på Jehova og søkte hjelp fra ham. La oss etterligne dem ved å ha full tillit til Jehova i vår åndelige krigføring mot fiender som er mange flere enn oss. – Efeserne 6: 10–17.

30. JANUAR–5. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKE-BOK 7–9

«Du kan utføre vanskelige oppgaver med Jehovas hjelp»

w05 1.10. 9 avsn. 8

Viktige punkter fra 1. Krønikebok

9:26, 27. De levittiske portvaktene hadde en betrodd stilling. De hadde nøkkelen til inngangen til de hellige tempelområdene. De åpnet trofast portene hver dag. Vi er blitt betrodd den oppgaven å oppsøke mennesker i vårt distrikt og hjelpe dem til å begynne å tilbe Jehova. Bør ikke vi være like plikt-oppfyllende og trofaste som de levittiske portvaktene?

w11 15.9. 32 avsn. 7

Kan du etterligne Pinehas når du møter utfordringer?

Pinehas hadde et stort ansvar i det gamle

Israel, men han klarte å takle utfordringer på en god måte fordi han var modig, viste innsikt og stolte på Jehova. Og det at han iherdig tok seg av Guds menighet, gjorde at han ble godkjent av Jehova. Omkring 1000 år senere ble Esra inspirert til å skrive: «Det var Pinehas, Eleasars sønn, som var leder for dem tidligere. Jehova var med ham.» (1. Krøn 9:20) Måtte det samme kunne sies om alle dem som tar ledelsen blant Guds folk i dag, ja om alle de kristne som tjener Gud lojalt.

Åndelige perler

w10 15.12. 21 avsn. 6

Syng for Jehova!

⁶ Ja, gjennom sine profeter sa Jehova at hans tilbedere skulle lovprise ham med sang. Sangerne ble til og med fritatt for tjenesteppgaver som andre levitter måtte utføre, slik at de kunne vie nok tid til å lage nye sanger og arrangere dem og sannsynligvis også øve på dem. – 1. Krøn 9:33.

6.–12. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKE-BOK 10–12

«Styrk ditt ønske om å være lydig mot Jehova»

w12 15.11. 6–7 avsn. 12–13

«Lær meg å gjøre din vilje»

¹² David forstod de prinsippene som Guds lov var bygd på, og ønsket å leve etter dem. Vi bør etterligne ham når det gjelder dette også. Tenk over det som skjedde da David gav uttrykk for at han hadde veldig lyst på «vann å drikke fra cisternen i Betlehem». Tre av Davids menn trengte seg inn i byen – som da var okkupert av filisterne – og hen-

tet vann fra cisternen. Men David ville ikke drikke vannet; han «øste det ut for Jehova». Hvorfor? Han forklarte: «Det er utenkelig for meg, med henblikk på min Gud, å gjøre dette! Skulle jeg drikke blodet av disse mennene, som satte sine sjeler i fare? For det var med fare for sine sjeler at de hentet det.» – 1. Krøn 11:15–19.

¹³ David visste fra Moseloven at blod skulle helles ut for Jehova og ikke spises. Og han forstod hvorfor dette skulle gjøres. Han visste at «kjødets sjel er i blodet». Men dette var jo vann, ikke blod. Hvorfor ville ikke David drikke det? Han forstod prinsippet bak kravet i Loven. For ham var vannet like dyrebart som de tre mennenes blod. Det var derfor utenkelig for ham å drikke vannet. Han kom til at han burde helle det ut på jorden i stedet for å drikke det. – 3. Mos 17:11; 5. Mos 12:23, 24.

w18.06 17 avsn. 5–6

Tren opp din samvittighet ved hjelp av Guds lover og prinsipper

⁵ For å ha nytte av Guds lover må vi gjøre mer enn bare å lese dem eller kjenne til dem. Vi må lære oss å elske dem og ha respekt for dem. Guds Ord sier: «Hat det onde og elsk det gode.» (Am 5:15) Men hvordan lærer vi oss det? Vi må lære oss å se ting på samme måte som Jehova gjør. For å illustrere: Tenk deg at du har søvnproblemer, og at legen din lager et opplegg for deg som gjelder kosthold, trening og andre livsstilsendringer. Etter å ha prøvd opplegget merker du at det virker! Du er helt sikkert veldig glad for at legen har hjulpet deg til å få bedre livskvalitet.

⁶ På lignende måte har vår Skaper gitt oss lover som kan beskytte oss mot de skadelige konsekvensene av synd, og som kan gi oss

et bedre liv. Tenk for eksempel på hvor bra det er for oss å følge de bibelske lovene som forbyr det å lyve, legge onde planer, stjele, begå seksuell umoral, bruke vold og drive med okkultisme. (**Les Ordspråkene 6:16–19; Åp 21:8**) Når vi erfarer alle fordelene det gir å gjøre ting på Jehovas måte, er det naturlig at vi blir enda mer glad i både Jehova og hans lover.

Åndelige perler

it-1 963 avsn. 5–6

Hjerte

Om å tjene med «et helt hjerte». Det bokstavelige hjerte må være helt for å kunne fungere normalt. Det symbolske hjerte kan imidlertid være delt. David bad: «*Foren mitt hjerte* til å frykte ditt navn», noe som viser at hjertet kan være delt med hensyn til hva en nærer hengivenhet og ærefrykt for. (Sl 86:11) En er da 'halvhjertet', lunken i sin tilbedelse av Gud. (Sl 119:113; Åp 3:16) En kan også ha «et dobbelt hjerte» (bokst.: et hjerte og et hjerte) og forsøke å tjene to herrer eller bedragerisk si én ting, mens en tenker noe annet. (1Kr 12:33; Sl 12:2, NW, fotn.) Jesus fordømte kraftig et slikt tvehjertet hykleri. – Mt 15:7, 8.

Hvis en søker å behage Gud, må en verken være halvhjertet eller tvehjertet; en må tjene ham med et *helt* hjerte. (1Kr 28:9) Dette krever at en gjør seg iherdige anstrengelser, ettersom hjertet jo er desperat og har onde tilbøyeligheter. (Jer 17:9, 10; 1Mo 8:21) Noe som er til hjelp når det gjelder å bevare et helt hjerte, er: inderlige bønner (Sl 119:145; Kla 3: 41), regelmessig studium av Guds Ord (Esr 7: 10; Ord 15:28), nidkjær deltagelse i forkynnelsen av det gode budskap (jf. Jer 20:9) og samvær med andre som har et hjerte som er helt overfor Jehova (Jf. 2Kg 10:15, 16).

13.–19. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKE-BOK 13–16

«Å følge veiledning er alltid bra»

w03 1.5. 10–11 avsn. 12

Spør du: «Hvor er Jehova?»

¹² Etter at paktens ark hadde kommet tilbake til Israel og var blitt oppbevart i Kirjat-Jearim i mange år, ønsket kong David å flytte den til Jerusalem. Han rådførte seg med folkets førere og sa at Arken ville bli flyttet 'hvis det syntes dem godt og det var antagelig for Jehova'. Men han satte seg ikke godt nok inn i hva som var Jehovas vilje i denne forbindelse. Hvis han hadde gjort det, ville Arken aldri ha blitt plassert på en vogn. Den ville ha blitt båret på de kehatittiske levittenes skuldrer, slik Gud klart og tydelig hadde foreskrevet. Selv om David ofte rådspurte Jehova, gjorde han det ikke på rette måte i dette tilfellet. Det fikk katastrofale følger. David erkjente senere: «Jehova vår Gud [brøt] igjennom mot oss, for vi søkte ham ikke i samsvar med skikken.» – 1. Krønikebok 13: 1–3; 15:11–13; 4. Mosebok 4:4–6, 15; 7:1–9.

w03 1.5. 11 avsn. 13

Spør du: «Hvor er Jehova?»

¹³ Da levittene til slutt fraktet Arken fra Obed-Edoms hus til Jerusalem, ble det sunget en sang som David hadde laget. Den inneholdt blant annet denne viktige påminnelsen: «Spør etter Jehova og hans styrke, søk stadig hans ansikt. Husk de underfulle gjerninger som han har gjort, hans mirakler og de rettslige avgjørelser fra hans munn.» – 1. Krønikebok 16: 11, 12.

Åndelige perler

w14 15.1. 10–11 avsn. 14

Tilbe Jehova, evighetens Konge

¹⁴ David førte den hellige paktens ark til Je-

rusalem. Ved denne gledelige anledningen sang levittene en lovsang som inneholdt en uttalelse det er verdt å merke seg: «La dem si blant nasjonene: 'Jehova selv er blitt konge!'"» (1. Krøn 16:31) Man kan spørre: Hvorfor ble det sagt at Jehova *ble* Konge den gangen, når han jo er *evighetens* Konge? Jehova *blir* Konge når han tilkjennegir sitt herredømme på et bestemt tidspunkt eller oppretter et underordnet styre som skal representere ham i en viss tid eller ta hånd om en bestemt situasjon. Det er viktig å forstå hvordan Jehova blir Konge. Før David døde, lovte Jehova at Davids kongedømme skulle vare for evig. Han sa: «Jeg [skal] viselig oppreise din ætt etter deg, den som kommer til å utgå av ditt indre; og jeg skal i sannhet grunnfeste hans kongedømme.» (2. Sam 7:12, 13) Den av Davids «ætt» som dette løftet fikk sin endelige oppfyllelse på, stod fram over 1000 år senere. Hvem var det, og når skulle han bli Konge?

20.–26. FEBRUAR

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKE-BOK 17–19

«Bevar gleden selv om du blir skuffet»

w06 15.7. 19 avsn. 1

Rett oppmerksomheten mot alt det gode i Jehovas organisasjon

DAVID i det gamle Israel er en av de mest fremtredende personene som blir omtalt i De hebraiske skrifter. Denne gjeteren, musikeren, profeten og kongen hadde ubetinget tillit til Jehova Gud. Davids nære personlige forhold til Jehova vakte et ønske hos ham om å bygge et hus for Jehova. Et slikt hus, et tempel, skulle bli sentret for den sanne tilbedelse i Israel. David visste at tempelordningen ville bli til glede og velsignelse for Guds folk. David sang derfor: «Lykkelig er

den som du [Jehova] utvelger og lar komme nær, så han kan bo i dine forgårder. Vi skal visseelig mettes med det gode i ditt hus, ditt tempels hellige sted.» – Salme 65:4.

w21.08 22–23 avsn. 11

Gled deg over de privilegiene du har

¹¹ Vi kan på lignende måte få større glede ved å **engasjere oss fullt ut** i de oppgavene vi har fått i tjenesten for Jehova. Gjør ditt aller beste i forkynnelsesarbeidet og i menighetens aktiviteter. (Apg 18:5; Hebr 10:24, 25) Forbered deg godt til møtene, slik at du kan bidra med oppbyggende kommentarer. Ikke ta lett på elevoppdrag du får på midt-ukemøtet. Vær punktlig og pålitelig når du blir bedt om å hjelpe til med en bestemt oppgave i menigheten. Ikke tenk at en oppgave er så lite viktig at du ikke trenger å bruke noe tid på den. Prøv å bli flinkere i de oppgavene du har. (Ordsp 22:29) Jo mer du engasjerer deg i teokratiske aktiviteter og oppgaver, jo raskere vil du gjøre framskritt, og jo større glede vil du føle. (Gal 6:4) Det blir også lettere for deg å glede deg med andre når de får et privilegium som du gjerne ville hatt. – Rom 12:15; Gal 5:26.

Åndelige perler

w20.02 12, rammen

Vi elsker Jehova, vår Far, inderlig

Legger Jehova merke til meg?

Har du noen gang spurt deg selv: Hvorfor skulle Jehova legge merke til lille meg, når det jo finnes milliarder av mennesker? I så fall er du i godt selskap. Kong David skrev: «Jehova, hva er vel et menneske – hvorfor skulle du legge merke til ham? Hva er et dødelig menneskes sønn – hvorfor skulle du bry deg om ham?» (Sal 144:3) David var overbevist om at Jehova kjente ham godt. (1. Krøn 17:16–18) Og gjennom sitt Ord og

sin organisasjon forsikrer Jehova deg om at han legger merke til den kjærligheten du viser ham. Her er noen uttalelser i Guds Ord som kan hjelpe deg til å være sikker på det:

- Jehova la merke til deg allerede før du ble født. – **Sal 139:16.**
- Jehova kjenner hjertet ditt, og han vet hva du tenker. – **1. Krøn 28:9.**
- Jehova lytter personlig til hver og en av bønnene dine. – **Sal 65:2.**
- Det du gjør, berører Jehovas følelser. – **Ordsp 27:11.**
- Jehova har personlig dratt deg til seg. – **Joh 6:44.**
- Hvis du dør, kjenner Jehova deg så godt at han kan gi deg livet tilbake. Han vil rekonstruere kroppen din og gjenskape sinnet ditt, slik at du får tilbake de minnene du hadde før, og din egen unike personlighet. – **Joh 11:21–26, 39–44; Apg 24:15.**

27. FEBRUAR–5. MARS

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KRØNIKEBOK 20–22

«Hjelp de unge til å lykkes»

w17.01 29 avsn. 8

«Disse ting skal du overgi til trofaste mennesker»

⁸ **Les 1. Krønikebok 22:5.** David kunne ha tenkt at Salomo ikke var kvalifisert til å ha ansvaret for et så viktig prosjekt. Templet skulle jo være «overmåte storslått», og Salomo var fortsatt «ung og svak [«og uerfaren», fotn.]». Men David visste at Jehova ville sette Salomo i stand til å klare den oppgaven han hadde fått. Derfor fokuserte David på det han kunne gjøre for å hjelpe ham, og fikk tak i store mengder byggematerialer.

w17.01 29 avsn. 7

«Disse ting skal du overgi til trofaste mennesker»

⁷ David støttet Salomo selv om han visste at han ikke ville få æren for byggingen av templet. Og bygningen ble faktisk kjent som Salomos tempel, ikke Davids. David kan ha blitt skuffet fordi han ikke fikk gjøre det han hadde ønsket av hele sitt hjerte, men han gav sin fulle støtte til byggeprosjektet. Han gikk ivrig i gang med å organisere arbeidsgrupper og samlet jern, kobber, sølv og gull og dessuten sedertømmer. Og han oppmuntret Salomo ved å si: «Nå, min sønn, måtte Jehova vise seg å være med deg, og det skal lykkes for deg å bygge Jehova din Guds hus, slik som han har sagt om deg.» – 1. Krøn 22:11, 14–16.

w18.03 11–12 avsn. 14–15

Dere foreldre, hjelper dere barna deres framover mot dåpen?

¹⁴ Som hyrder i menigheten kan de eldste støtte det foreldre gjør for barna, ved å snakke positivt om det å sette seg åndelige mål. En søster som var pioner i over 70 år, hadde en samtale med bror Charles T. Russell da hun bare var 6 år gammel, som gjorde stort inntrykk på henne. Hun fortalte senere: «Han satte av et kvarter til å snakke med meg om de åndelige målene mine.» Ja, positive ord og oppmuntring kan ha langvarig virkning. (Ordsp 25:11) De eldste kan også la foreldre og barn være med på prosjekter på Rikets sal og gi barna oppgaver som passer til deres alder og evner.

¹⁵ De andre i menigheten kan også bidra. De kan vise passende personlig interesse for barn og unge ved for eksempel å se etter tegn på at de gjør åndelige framskritt. Kanskje en av de unge kommer med et oppriktig, gjennomtenkt svar eller har en oppgave på

midtukemøtet? Eller har en av dem vært trofast mot Jehova i en vanskelig situasjon eller forkynt for noen på skolen? Vær rask til å gi oppriktig ros. Kanskje du kan ha som mål å snakke med en av de unge i menigheten før eller etter møtet? Når vi gjør dette og lignende ting, vil de unge føle at de er en del av «den store menighet». – Sal 35:18.

Åndelige perler

w05 1.10. 11 avsn. 5

Viktige punkter fra 1. Krønikebok

21:13–15. Jehova befalte engelen å stanse pesten fordi Han føler med sitt folk når det lider. Ja, «hans barmhjertighetsgjerninger er svært mange».